

Prasība, kas celta 2014. gada 12. martā – Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-121/14)

(2014/C 135/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – M. Holt, pārstāvis, D. J. Rhee, Barrister)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulas (ES) Nr. 1316/2013, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un Regulu (EK) Nr. 67/2010⁽¹⁾, 29. pantu un II pielikumu tiktāl, ciktāl ar tiem viņpus Londonas tiek pagarināts tas, kas Regulas (ES) Nr. 913/2010 sākotnējā pielikumā bija saukts par 2. koridoru (tagad saukts par Ziemeļjūras – Vidusjūras koridoru), un
- piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdētā tiesību akta daļām, kuras lūdz atcelt, esot paredzēts grozīt Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 22. septembra Regulu (ES) Nr. 913/2010 par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravas pārvadājumiem⁽²⁾ tādējādi, ka minētās regulas pielikumā uzskaitītie “sākotnējie kravu pārvadājumu koridori” tiek aizstāti ar apstrīdētā tiesību akta II pielikumā sniegto pārskatīto “kravu pārvadājumu sākotnējo koridoru” sarakstu.

Šā grozījuma dēļ tostarp Apvienotajai Karalistei tiek prasīts piedalīties “Ziemeļjūras – Vidusjūras” kravu pārvadājumu koridora izveidē ar pienākumu līdz 2016. gada 10. novembrim izveidot ceļus starp citām dalībvalstīm šajā koridorā un Londonu un līdz 2018. gada 20. novembrim – ceļus no Londonas līdz Glāzgovai, Edinburgai, Sauthemptonai un Felikstovai. Apvienotā Karaliste neesot piekritusi šādam Regulā (ES) Nr. 913/2010 paredzētā sākotnējā koridora pagarinājumam.

Līdz ar to Apvienotā Karaliste lūdz apmierināt tās prasību šādu iemeslu dēļ:

- a) ar apstrīdētā tiesību akta 29. pantu noteiktie “sākotnējo kravu pārvadājumu koridoru” pagarinājumi sekmējot LESD 170. panta mērķus saistībā ar Eiropas transporta politiku. Tātad, tā kā LESD 170.-172. pants esot *lex specialis* attiecībā uz šādiem aktiem, tie varot tikt pieņemti vienīgi saskaņā ar šīm normām;
- b) ar apstrīdētā tiesību akta 29. pantu noteiktie “sākotnējo kravu pārvadājumu koridoru” pagarinājumi a) esot projekti, kas rada kopēju ieinteresētību (LESD 171. panta 1. punkta izpratnē), un b) attiecas uz katras dalībvalsts, kurai prasīts piedalīties to izveidē, teritoriju. Tādējādi lēmums par pagarinājumiem, ciktāl tie attiecas uz Apvienoto Karalisti, esot ticis pieņemts, pārkāpjot LESD 172. panta otrajā daļā paredzēto prasību par attiecīgās dalībvalsts piekrišanu;
- c) apstrīdētā tiesību akta II pielikuma daļa, kurā Apvienotajai Karalistei prasīts piedalīties “Ziemeļjūras – Vidusjūras” koridora izveidē tās teritorijā a) viņpus Londonas (t.i., līdz Glāzgovai, Edinburgai, Felikstovai un Sauthemptonai) vai b) jebkādā apjomā, esot nodalāma no pārējās II pielikuma daļas. Turklāt katrā ziņā viss apstrīdētā tiesību akta II pielikums un šī akta 29. pants esot atšķirami un nodalāmi no pārējās regulas daļas.

⁽¹⁾ OV L 348, 129. lpp.

⁽²⁾ OV L 276, 22. lpp.